

Jeg forstår bare ikke De Konservative, og jeg ved, at der er nogle refleksioner i Det Konservative Folkeparti over det tætte tilhør til Dansk Folkeparti, og om man virkelig kan blive ved at holde til at arbejde sammen med et parti, der omtaler en stor gruppe i Danmark som kræftceller, som pest, som nogle, der er tusind år bagud i udvikling og sådan noget. Er fru Pia Christmas-Møller ikke bekymret over, at hun med sin tale i virkeligheden kommer til at placere De Konservative i et toneleje, som, om det er muligt, er næsten endnu mere skingert end det, Dansk Folkeparti præsterer? Det er virkelig en kraftpræstation, der skal noget til for at opnå det. Er det ikke en konservativ opgave at tale lidt til fornuften, også vedrørende tidligere omtalte politikere, som jeg mener repræsenterer meget af den sunde fornuft i Danmark?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg synes, hr. Villy Søvndal spænder ben for sin egen argumentation. Det er hr. Villy Søvndal, der bruger det meget, meget voldsomme ord landsforrædere og citater fra enkeltstående personer, som har brugt ord som kræftsvulster og lignende. Det har overhovedet ikke indgået i Det Konservative Folkepartis ordbog. Det er ikke den måde, vi argumenterer på.

Jeg har peget på, hvor sammenholdet var henne, da det gjaldt, da Danmark var under pres, hvor borgfreden var henne. Ja, den holdt i 2 dage. Hr. Villy Søvndal forsøgte at spille rollen som den samlende figur, men havde jo ikke helt øvelsen til det og faldt jo altså, ja, undskyld mig, også igennem, da han forsøgte sig at optræde i den arabiske tv-verden.

Det var hr. Søvndal ked af, men det fortæller jo noget om, hvor sårbart det hele var på det tidspunkt. Når så en tidligere udenrigsminister ikke gør noget som helst for at dementere nogle meget, meget grove udtalelser om, hvad der foregår i Danmark, til skade for Danmarks image, så vil jeg have lov til at påpege det.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er ikke så overrasket over, at den konservative ordfører bruger meget tid på at tale om Det Radikale Venstre i sin ordførertale, for der er jo ikke så mange konservative resultater, man ligesom kunne ride op i sådan en ordførertale, for Det Konservative Folkeparti er på en eller anden

måde ligesom bare med på vognen eller med på en lytter, om man så må sige, i regeringssamarbejdet. Der er jo ikke sådan store historier at fortælle fra det konservative scorekort.

Men når vi er ved Muhammedkrisen, gik det så fuldstændig fru Pia Christmas-Møllers næse forbi, at store og væsentlige dele af det danske erhvervsliv faktisk også kritiserede regeringens håndtering af den? Hvis det gjorde, kan jeg måske lige minde om, at f.eks. bestyrelsesformanden i Grundfos, hr. Niels Due Jensen, den 28. februar sagde:

Denne ulykkelige konflikt er stærkt i gang med at ødelægge Danmarks renommé og goodwill. Det skyldes ikke mindst statsministerens håndtering af sagen.

Gik det fuldstændig fru Pia Christmas-Møllers næse forbi, at store dele af dansk erhvervsliv var meget ked af den måde, regeringen håndterede Muhammedsagen på?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det sidste, den radikale ordfører refererer til, er en ren tilståelsessag i forhold til mit hovedpunkt i min tale, nemlig at da det gjaldt, kunne man ikke stå sammen.

Nu prøver den radikale MF'er her at sige, at det var der også andre, der havde svært ved, andre, som ikke var politikere, men nogle erhvervsrepræsentanter. Jamen skyd da endelig nogle erhvervsrepræsentanter ind i flokken af dem, der ikke kunne holde sammen. Det gør ikke sagen spor bedre set med mine øjne.

Med hensyn til de konservative resultater kan jeg nævne en stribe store resultater. Taletiden giver mig ikke plads til dem alle sammen, men lad mig bare i flæng nævne: strukturreform, kommunalreform, politikredsreform, retskredsreform og folkeskolereform, hvor vi får styrket fagligheden med flere timer i dansk og historie, hvilket er ren afskrift fra det konservative valgprogram. Jeg kan dokumentere det her, og jeg kan her henvise til min egen konservative hjemmeside. Jeg kan pege på en lang række initiativer: terrorpakken, udenrigspolitikken. Det var den konservative udenrigsminister, der oprindeligt foreslog det arabiske initiativ. Nu bliver det styrket, og det er også en del af det konservative arbejde.

Der er så mange resultater, men jeg har tilladt mig at tage det helt store historiske, langsigtede perspektiv i min tale.